

РЕШЕНИЕ

№ 947

гр. София, 15.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.01.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **11559** по описа за **2017** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП, подадена чрез юриск.С., срещу Решение от 01.09.2017г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав, по н.а.х.д. №7869/2017г., с което е изменено наказателно постановление №F. от 20.12.2016г., издадено от заместник- директора на ТД на НАП –С., с което за нарушение на чл.33 ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства/Наредбата/ е наложена имуществена санкция на [фирма] на основание чл.185 ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 3000 лева, чийто размер и основание СРС е изменил на 500лв. по чл.185, ал.2, изр.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС. Касаторът ТД на НАП претендира отмяна на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление изцяло. Счита, че районният съд незаконосъобразно, в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуални правила, е приел, че касовата разлика в повече не се дължи на неотразяване на приходи, поради което фактически описаните в АУАН и в НП обстоятелства следва да се квалифицират като нарушение по чл.185, ал.2, изр.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС и е намалил размера на наложената имуществена санкция.

В съд.з. касаторът ТД на НАП, чрез юриск.А.-Б., поддържа касационната жалба.

Ответникът [фирма], р.пр., не се представлява в съд.з и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. По съществото ѝ взе предвид следното:

Въз основа на събраните по делото доказателства, районният съд безспорно е установил следната фактическа обстановка: При проверка на 15.10.2016г. в търговски обект – кафе-аперитив, стопанисван от ответника, инспектор по приходите при НАП е установил, че фактическата наличност в касата е 177 лева, докато разчетената от фискалното устройство наличност е била 92,89 лева, при което се явява положителна разлика от 84,11 лева. Административно наказващият орган не е установил укриване на приходи и е приел, че разликата представлява въведени пари в касата, които не са отразени чрез операцията „служебно въведени“ суми; т.е. налице е случай на промяна на касовата наличност без постъпили приходи, и в частност без извършена продажба.

Фискалното устройство, въведено в експлоатация в търговския обект, притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“, които търговците са длъжни да използват за обозначаване на промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) извън продажбите съгласно чл.33 ал.1 от Наредба № Н-18.

Според административно-наказващия орган ответникът не е изпълнил задължението си да въведе сумата 84,11 лева от касовата наличност, използвайки операцията „служебно въведени“ суми.

Настоящият съд споделя изводите на Софийският районен съд от правна страна, че в хода на това административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване правото на санкционираното юридическо лице. АУАН е съставен от оправомощено длъжностно лице, а НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган. Актът и това наказателно постановление имат необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 ЗАНН. По съществото на спора безспорно е доказано, че [фирма] е нарушил чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/2006г. на МФ, като нарушението не води до неотразяване на приходи. Споделя и извода, че незаконосъобразно, обаче, размерът на отговорността за това нарушение е определен по състава на чл.185, ал.2, вместо по по-леко наказуемия състав по чл.185, ал.2, изр. второ във връзка с ал.1 от ЗДДС, който предвижда, че на лице, което извърши нарушение на нормативен акт по неговото прилагане, когато нарушението не води до неотразяване на приходи се налага имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 3 000 лв., поради което е изменил размера на наложената имуществена санкция.

Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила. Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че по делото се установява, че в случая се касае за неотразяване на приходи. Такова фактически описано нарушение не е вменено на търговеца в АУАН и в НП, където изрично е посочено, че промяна на касовата наличност е в резултат на служебно въведени в касата суми, т.е. извън случаите на продажби.

По посочените съображения, като споделя напълно мотивите на въззивната

инстанция, съставът на административния съд приема, че при постановяване на първоинстанционното си решение по н.а.х.д. №261/2013г. Софийският районен съд не е допуснал сочените в касационната жалба нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК за неговата отмяна по касационен ред. Предвид горното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2017г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав, по н.а.х.д. №7869/2017г. по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.